

Em tôi

Nguyễn Thị Bích Nhài

Tổng công ty điều hành đường ống lô B- ÔMôn

Tôi vẫn nhớ như in cái ngày ấy, cái ngày mà em bước vào gia đình tôi bằng một đám cưới rình ràng sau năm năm làm bạn cùng em trai tôi từ những năm hai đứa còn đi học. Với vóc dáng mảnh mai kiểu thành thị cùng mái tóc xõa ngang vai mượt mà, em trở thành tâm điểm chú ý của họ hàng, bà con quê tôi. Mọi người nhìn em dò xét, lo âu về vẻ mỏng manh bên ngoài của em và lo ngại cho sự khác biệt giữa hai văn hóa vùng miền. Rồi còn bản tính nóng nảy và thẳng thắn của bố tôi, tôi đã từng rất lo ngại không biết em sẽ xoay sở thế nào để hòa hợp và thích nghi. Nhưng thời gian đã chứng minh em như một thành viên ruột thịt trong gia đình và như một người em gái mà tôi vô cùng yêu thương.

Đám cưới xong, sau ba ngày sống cùng chúng tôi, em rời nhà bố mẹ tôi trở lại thành phố làm việc, tiếp tục thuê nhà trọ để công tác rồi sinh con. Đến lúc mang thai hơn 8 tháng, hoàn cảnh hiện tại của hai vợ chồng mới cưới còn nhiều khó khăn, để chồng yên tâm công tác với dự án mới, em lặn lội một mình về nhà sinh nở. Công việc của em trai tôi là một kỹ sư dự án, thường xuyên công tác vắng nhà, nhiều khi biên biệt mấy tháng trời ở phương trời xa xôi, hết trời tây lại đến trời ta, em một mình chu toàn nuôi nấng con cái và hoàn thành tốt công việc của mình.

Ngày có bé thứ hai, em vẫn cố đi làm đến tận ngày sinh và cố gắng hoàn thành tốt môn học cuối cùng của chương trình Đại học bằng hai để nhận bằng tốt nghiệp loại giỏi với điểm bảo vệ xuất sắc nhất khoa. Chồng đang công tác ở Ý, một mình vào bệnh viện trong tình trạng vỡ ối, em vẫn trấn an bố mẹ, người thân qua điện thoại mặc dù không giấu nổi cái giọng lạc đi vì lo sợ khi chỉ có một mình.

Tiếp xúc với ba mẹ em, chúng tôi cũng biết ngày xưa em từng học rất giỏi, mới 3 tuổi em đã biết đọc sách báo lưu loát và nhận luôn nhiệm vụ đọc truyện cho các bạn ở lớp mẫu giáo nghe. Em từng là học sinh chuyên Văn và tiếng Nga trường Quốc Học Huế, rồi chuyên toán ở cấp III... Trước đây, cả nhà tôi không mấy quan tâm đến công việc của em, thấy em đi đi về về, sắp xếp chu toàn việc gia đình, ông bà gia đình nội ngoại nên cũng không ai để ý gì, cũng chẳng nghe em nói. Mọi người cũng chỉ biết rằng, khi vừa tốt nghiệp em được tuyển chọn vào công ty nước ngoài với lương khá tốt. Chỉ sau 3 năm, em được cân nhắc lên Trưởng phòng rồi Giám đốc Kinh doanh và Marketing khi tuổi đời mới 30. Công việc đang trên đà thăng tiến, được đồng nghiệp quý mến, lãnh đạo tin tưởng, đột nhiên em thông báo sẽ dừng công việc để tìm môi trường mới. Em sẽ chọn môi trường ít áp lực hơn để dành thời gian chăm sóc con cái và gia đình. Em nhận vị trí Trưởng văn phòng đại diện tại TP. HCM của một tập đoàn phía Bắc. Tưởng rằng công việc mới sẽ khiến em thanh thản hơn, hết cái thời đi công tác từ sáng sớm và cố về luôn trong đêm với con cái. Nhưng em lại liên tục được đề bạt và nhận những nhiệm vụ mới ở những lĩnh vực chẳng liên quan gì đến nhau. Kinh doanh là sở trường và kinh nghiệm của em trong mười mấy năm qua, nhưng em được bổ nhiệm kiêm nhiệm Giám đốc khu vực của một hãng hàng không thì thực sự quá bất ngờ. Nhảy sang một lĩnh vực hoàn toàn mới, không hiểu em có thể xoay sở thế nào khi nhận được quyết định bổ nhiệm chỉ trước 10 ngày Hãng chính thức bay, khi người tiền nhiệm không đảm đương được. Lại lặn lội gây dựng phòng vé, phòng kinh doanh, dịch vụ, sân đậu, trung tâm sửa chữa... với nhân lực ban đầu chỉ có vài người. Mọi người vừa thoát thấy em ở khu vực này làm việc về hàng không, lại nghe em đang ở tỉnh khác làm việc ở đồng muối hay thủy sản... Có dịp đi nghe em nói chuyện về công việc với mọi người, trả lời khách hàng đối tác về những lĩnh vực chẳng liên quan gì đến nhau, tôi thực sự ngưỡng mộ. Không biết em đã sắp xếp chúng trong bộ nhớ thế nào để trả lời khách hàng vanh vách và chi tiết từ việc kinh doanh đồng muối bao la 3.500 ha ở Ninh Thuận đến việc mua bán vật tư trang thiết bị cho đầm tôm 1.000 ha của công ty đến

công tác thương mại, dịch vụ của hàng không... Sau 2 năm, từ ban đầu chỉ có 5 nhân viên đến nay đội ngũ của em đã phát triển lên đến gần 400 người với nhiều lĩnh vực khác nhau và em vẫn thế, vẫn vui tươi, cởi mở, hoạt bát và về nhà vẫn bình dị, tóc vẫn cao, xắn áo, tự tay lo bữa ăn cho cả gia đình. Bạn bè, đồng nghiệp và khách hàng đánh giá cao và yêu quý em. Những cuộc chia tay thấm đẫm nước mắt khi em từ bỏ công việc, những lời cảm ơn chân thành từ đồng nghiệp, bạn bè, lãnh đạo công ty thực sự làm cho gia đình tôi cảm động.

Bận rộn là thế, áp lực là thế mà em vẫn luôn chu đáo với mọi người, em chú ý đến sở thích của từng người trong gia đình để quan tâm. Em chưa hề quên một ngày sinh nhật nào. Lễ tết hay cuối tuần bạn bè, họ hàng đều quây quần ở nhà, em vui vẻ, cởi mở, xắn tay nấu nướng tiệc tùng. Đi đâu công tác có đặc sản, món ngon là em không ngại xách về, rồi lại tụ tập cả gia đình để thưởng thức. Em biết cách nấu nướng hầu hết các món ăn miền Bắc mặc dù trước đây chưa từng được ăn bao giờ. Em thông thuộc họ hàng, bà con xa gần cứ như em sống cùng họ từ bé. Em là tấm gương về học tập cho con cháu trong gia đình noi theo, từng là học sinh chuyên, em biết chia sẻ kinh nghiệm học tập, định hướng, cách suy diễn logic... và luôn tận tình chỉ bảo các cháu về phương pháp học tập, đầu tư cân đối thời gian, cách giải quyết vấn đề. Em đã thực sự chinh phục được người khó tính nhất trong gia đình là bố. Bố tôi rất quý em, ông có thể ngồi hàng giờ để trò chuyện cùng em. Họ hàng quê tôi ở xa cũng yêu quý em qua cách đối xử và quan tâm đến họ hàng, người lớn tuổi. Gia đình tôi thật sự may mắn khi có em là thành viên và chúng tôi hoàn toàn yên tâm khi có em thay thế các chị gái chăm sóc bố mẹ khi tuổi già.

Em thường tâm sự với tôi rằng: “Luôn tồn tại những cơ hội để mẹ chồng và con dâu có thể tìm hiểu về nhau, yêu thương nhau nếu ta thực sự thành tâm, thật sự yêu thương. Mỗi quan hệ đó đòi hỏi sự cố gắng từ hai phía, đặc biệt là từ phía con dâu để cha mẹ thấy mình có thêm một cô con gái, chứ không phải mất đi một người con trai”. Là phụ nữ, em hội tụ đầy đủ bản lĩnh của một lãnh đạo, cương quyết, cứng rắn nhưng cũng rất mềm lòng, khéo léo với quan niệm: Bình quyền là mình được quyền làm đúng thiên chức và năng lực của mình, chứ không phải là quyền cao chức trọng, tranh giành vị thế của đàn ông. Mình được phát huy năng lực trong cuộc sống gia đình để trở thành người vợ, người mẹ tốt, trong công việc được cống hiến hết khả năng là tốt quá rồi. Chính sự cân bằng giữa gia đình và công việc sẽ giúp mình dễ thành công hơn, chứ tập trung triệt để vào một thứ nhiều lúc ức chế quá cũng không tốt. Là phụ nữ mình có những ưu thế, khả năng riêng mà nam giới không có, em sẽ cố tận dụng những khả năng đó, thay vì đòi hỏi sự công bằng với nam giới. Vậy là tôi đã hiểu những quyết định từ bỏ, thay đổi công việc đôi khi mọi người cảm thấy thật khó hiểu ở em. Em biết dừng lại đúng lúc để cân bằng cuộc sống của các cá nhân trong gia đình và cho bản thân em, để thực hiện những thiên chức khác mà em cho là quan trọng hơn ở mỗi giai đoạn, thời kỳ khác nhau của cuộc sống.

Hy vọng với những khả năng, trình độ, kinh nghiệm của em, sự thông minh, khéo léo và sự cố gắng nỗ lực không ngừng với tấm lòng bao dung, nhất định em sẽ thành công hơn nữa trong cuộc sống mà em đang cố gắng vun đắp.